

Warszawa, dnia 12 lipca 2018 r.

Poz. 1341

**OBWIESZCZENIE
MINISTRA OBRONY NARODOWEJ**

z dnia 28 czerwca 2018 r.

**w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Ministra Obrony Narodowej w sprawie urlopów żołnierzy
w czynnej służbie wojskowej**

1. Na podstawie art. 16 ust. 3 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1523) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst rozporządzenia Ministra Obrony Narodowej z dnia 30 marca 2010 r. w sprawie urlopów żołnierzy w czynnej służbie wojskowej (Dz. U. poz. 397), z uwzględnieniem zmian wprowadzonych rozporządzeniem Ministra Obrony Narodowej z dnia 24 marca 2017 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie urlopów żołnierzy w czynnej służbie wojskowej (Dz. U. poz. 727).

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia tekst jednolity rozporządzenia nie obejmuje § 2 rozporządzenia Ministra Obrony Narodowej z dnia 24 marca 2017 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie urlopów żołnierzy w czynnej służbie wojskowej (Dz. U. poz. 727), który stanowi:

„§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.”.

Minister Obrony Narodowej: *wz. T. Zdzikot*

Załącznik do obwieszczenia Ministra Obrony Narodowej
z dnia 28 czerwca 2018 r. (poz. 1341)

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 30 marca 2010 r.

w sprawie urlopów żołnierzy w czynnej służbie wojskowej

Na podstawie art. 70 ust. 6 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2017 r. poz. 1430 i 2217 oraz z 2018 r. poz. 138 i 398) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) tryb i warunki udzielania urlopów żołnierzom w czynnej służbie wojskowej;
- 2) tryb i warunki odwoływania żołnierza w czynnej służbie wojskowej z urlopu lub przedłużania mu tego urlopu;
- 3) wymiar urlopów żołnierzy w czynnej służbie wojskowej.

§ 2. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) ustawa – ustawę z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) żołnierz – żołnierza w czynnej służbie wojskowej, o której mowa w art. 59 ustawy.

§ 3. 1. Urlopu wypoczynkowego udziela się w jednym nieprzerwanym okresie żołnierzom:

- 1) odbywającym zasadniczą służbę wojskową – jednorazowo, w czasie jej odbywania, w wymiarze dziesięciu dni kalendarzowych, po odbyciu co najmniej trzech miesięcy tej służby;
- 1a)¹⁾ pełniącym terytorialną służbę wojskową – w wymiarze dwóch dni kalendarzowych za każdy okres jej pełnienia rotacyjnie wynoszący łącznie trzydzieści dni;
- 2) pełniącym okresową służbę wojskową – w wymiarze dwudziestu sześciu dni kalendarzowych w danym roku;
- 3) pełniącym służbę przygotowawczą – jednorazowo, w czasie jej pełnienia, w wymiarze pięciu dni kalendarzowych, po odbyciu co najmniej dwóch miesięcy tej służby, z tym że w przypadku służby pełnionej w kilku okresach urlopu wypoczynkowego udziela się wyłącznie w pierwszym okresie służby;
- 4) pełniącym służbę wojskową w razie ogłoszenia mobilizacji i w czasie wojny – w wymiarze do dwudziestu sześciu dni kalendarzowych w danym roku.

2. Do wymiaru urlopu, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, nie wlicza się czasu niezbędnego na przejazd do miejsca pobytu na urlopie i z powrotem do miejsca stacjonowania jednostki wojskowej żołnierza.

3. Jeżeli okres odbywania okresowej służby wojskowej lub służby wojskowej w razie ogłoszenia mobilizacji i w czasie wojny, za który należy jest urlop wypoczynkowy, jest krótszy w danym roku kalendarzowym niż dwanaście miesięcy, urlopu tego udziela się żołnierzowi proporcjonalnie do okresu odbywanej służby.

4. Na wniosek żołnierza dowódca jednostki wojskowej może udzielić urlopu wypoczynkowego w częściach.

5. Plan urlopów wypoczynkowych dla żołnierzy opracowuje się na szczeblu pododdziału, uwzględniając w miarę możliwości ich wnioski. Plan urlopów podaje się do wiadomości żołnierzy.

6. W przypadkach uzasadnionych potrzebami służbowymi lub na wniosek żołnierza urlopu wypoczynkowego można udzielić w innym terminie niż określony w planie urlopów.

7. Żołnierzowi, który w czasie przebywania na urlopie wypoczynkowym nie mógł korzystać z tego urlopu z powodu choroby trwającej co najmniej trzy dni, dowódca jednostki wojskowej udziela ponownie urlopu wypoczynkowego bezpośrednio po powrocie do jednostki wojskowej lub w okresie późniejszym na czas równy liczbie dni, w czasie których żołnierz pozostawał na zwolnieniu lekarskim.

8. Podstawą ponownego udzielenia żołnierzowi urlopu w przypadku, o którym mowa w ust. 7, jest zaświadczenie lekarskie stwierdzające chorobę i czas jej trwania.

9. Do urlopu wypoczynkowego można dołączyć, na wniosek żołnierza, urlop dodatkowy.

---

¹⁾ Dodany przez § 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Obrony Narodowej z dnia 24 marca 2017 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie urlopów żołnierzy w czynnej służbie wojskowej (Dz. U. poz. 727), które weszło w życie z dniem 21 kwietnia 2017 r.

§ 4. Urlopu dodatkowego udziela się corocznie, w wymiarze dziesięciu dni kalendarzowych, żołnierzom, o których mowa w art. 70 ust. 1 pkt 2 ustawy:

- 1) pełniącym służbę w jednostkach powietrzno-desantowych, desantowo-szturmowych lub innych jednostkach wojskowych, jeśli wykonali co najmniej dziesięć skoków spadochronowych w ciągu roku;
- 2) zajmującym stanowiska nurków lub pletwonurków oraz instruktorów sanitarnych zabezpieczających nurkowanie, którzy systematycznie nurkują lub przebywają w komorze dekompresyjnej;
- 3) wchodzącym w skład etatowych załóg trałowców, niszczycieli min, okrętów podwodnych, okrętów rakietowych, okrętów zwalczania okrętów podwodnych, jeśli okręty te wychodziły w morze co najmniej sześćdziesiąt dni w ciągu roku;
- 4) pełniącym służbę w jednostkach wojskowych przeznaczonych do zwalczania terroryzmu, jeśli brali bezpośredni udział w realizacji tego zadania;
- 5) przebywającym w strefie działań bojowych w czasie wojny co najmniej przez sześćdziesiąt dni w ciągu roku.

§ 5. 1. Urlopu zdrowotnego udziela się żołnierzowi, o którym mowa w art. 70 ust. 1 pkt 3 ustawy, w jednym nieprzerwanym okresie, w wymiarze do jednego miesiąca.

2. Podstawą udzielenia żołnierzowi, o którym mowa w ust. 1, urlopu zdrowotnego jest orzeczenie w tej sprawie wojskowej komisji lekarskiej.

§ 6. 1. Urlopu okolicznościowego udziela się żołnierzowi na jego udokumentowany wniosek w przypadku:

- 1) zgonu i pogrzebu lub ciężkiej choroby najbliższego członka rodziny, za którego uważa się małżonka, dziecko, ojca, matkę, byłego opiekuna prawnego, siostrę, brata, babkę lub dziadka żołnierza, a także dziecko, ojca, matkę lub byłego opiekuna prawnego małżonka żołnierza;
- 2) ślubu żołnierza;
- 3) urodzenia się dziecka żołnierza;
- 4)²⁾ potrzeby odwiedzenia małżonka lub dziecka żołnierza, z wyjątkiem żołnierzy odbywających ćwiczenia wojskowe rotacyjne oraz żołnierzy pełniących terytorialną służbę wojskową dyspozycyjnie.

2. Urlopu okolicznościowego można udzielić żołnierzowi również w przypadkach uzasadnionych szczególnie ważnymi względami:

- 1) rodzinnymi;
- 2) osobistymi;
- 3) klęski żywiołowej, która dotknęła jego rodzinę;
- 4) związanymi z pracami sezonowymi w prowadzonym osobiście lub wraz ze współmałżonkiem gospodarstwie rolnym.

3. Urlopu okolicznościowego w przypadkach, o których mowa:

- 1) w ust. 1 pkt 1–3 i ust. 2 pkt 1–3 – udziela się w wymiarze od dwóch do pięciu dni kalendarzowych;
- 2)³⁾ w ust. 1 pkt 4 – udziela się, niezależnie od osoby odwiedzanej, w wymiarze trzech dni kalendarzowych za każdy miesiąc odbywania lub pełnienia czynnej służby wojskowej, z tym że żołnierzom odbywającym ćwiczenia wojskowe oraz żołnierzom pełniącym terytorialną służbę wojskową rotacyjnie urlopu tego udziela się za każde trzydzieści dni nieprzerwanego okresu odbywania tych ćwiczeń lub pełnienia tej służby;
- 3) w ust. 2 pkt 4 – udziela się w łącznym wymiarze nie dłuższym niż czternaście dni kalendarzowych w czasie trwania tej służby.

4. Urlop, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, nie przysługuje za okres, w którym żołnierz przebywał na innym urlopie, z wyjątkiem urlopów wymienionych w art. 70 ust. 1 pkt 5 i 6 ustawy.

5. Urlopu, o którym mowa w art. 70 ust. 2 ustawy, udziela się na czas trwania kampanii wyborczej po przedstawieniu przez tego żołnierza zaświadczenia Państwowej Komisji Wyborczej o rozpoczęciu i prowadzeniu przez niego własnej kampanii wyborczej.

§ 7. 1. Niezależnie od przypadków, o których mowa w § 6 ust. 1 i ust. 2 pkt 1–3, żołnierzom pełniącym służbę w razie ogłoszenia mobilizacji i w czasie wojny można udzielić urlopu okolicznościowego również w przypadku czasowego niewykonywania przez nich zadań bojowych.

²⁾ W brzmieniu ustalonym przez § 1 pkt 2 lit. a rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 1.

³⁾ W brzmieniu ustalonym przez § 1 pkt 2 lit. b rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 1.

2. Urlop, o którym mowa w ust. 1, może być udzielony żołnierzowi w jednym nieprzerwanym okresie raz w roku kalendarzowym, w wymiarze:

- 1) w korpusie szeregowych – do siedmiu dni kalendarzowych;
- 2) w korpusie podoficerów – do dziesięciu dni kalendarzowych;
- 3) w korpusie oficerów – do piętnastu dni kalendarzowych.

3. Do wymiaru urlopu, o którym mowa w ust. 1, nie wlicza się czasu niezbędnego na przejazd do miejsca pobytu na urlopie i z powrotem do miejsca stacjonowania jednostki wojskowej żołnierza.

§ 8. Urlopu nagrodowego udziela się żołnierzom w trybie, na warunkach i w wymiarze określonych w przepisach o dyscyplinie wojskowej.

§ 9. 1. Urlopu z tytułu honorowego krwiodawstwa udziela się żołnierzowi w wymiarze jednego dnia kalendarzowego za każde oddane 200 ml krwi.

2. Urlopu, o którym mowa w ust. 1, można udzielić żołnierzowi łącznie z innym urlopem.

§ 10. 1. Fakt udzielenia żołnierzowi urlopu stwierdza się w rozkazie dziennym dowódcy jednostki wojskowej.

2. W rozkazie, o którym mowa w ust. 1, podaje się rodzaj urlopu, jego wymiar, termin rozpoczęcia i zakończenia oraz miejsce przebywania żołnierza na urlopie i sposób jego powiadamiania w razie potrzeby odwołania tego żołnierza z urlopu.

3. Odwołanie żołnierza z urlopu stwierdza się w rozkazie dziennym dowódcy jednostki wojskowej. Odwołanie powinno być uzasadnione i mieć wyjątkowy charakter.

4. Odwołanie żołnierza z urlopu następuje za pomocą pisemnego zawiadomienia lub przez uprawnionego żołnierza (pracownika), przez dowódcę (komendanta) garnizonu (dowódcę jednostki wojskowej), właściwego dla miejsca przebywania żołnierza w czasie urlopu, telefonicznie lub w każdy inny możliwy i dostępny sposób.

5. Żołnierz odwołany z urlopu obowiązany jest niezwłocznie stawić się w miejscu pełnienia służby.

6. Żołnierzowi odwołanemu z urlopu przysługuje ponownie ten urlop w pełnym wymiarze, jeżeli żołnierz przebywał na nim nie dłużej niż trzy dni kalendarzowe. W pozostałych przypadkach przysługuje urlop w wymiarze niewykorzystanym.

7. Żołnierzowi odwołanemu z urlopu udziela się ponownie tego urlopu po ustaniu przyczyny, dla której został on z niego odwołany.

§ 11. 1. Żołnierzom przebywającym na urlopie urlop ten może być przedłużony w razie:

- 1) zachorowania żołnierza;
- 2) zgonu i pogrzebu lub ciężkiej choroby najbliższego członka rodziny, za którego uważa się małżonka, dziecko, ojca, matkę, byłego opiekuna prawnego, siostrę, brata, babkę lub dziadka żołnierza, a także dziecko, ojca, matkę lub byłego opiekuna prawnego małżonka żołnierza;
- 3) klęski żywiołowej, która dotknęła jego rodzinę;
- 4) powstania innych ważnych przyczyn uniemożliwiających powrót do jednostki wojskowej.

2. O przedłużeniu urlopu w sytuacjach określonych w ust. 1 decyduje dowódca garnizonu, a w garnizonach, w których są etatowi komendanci garnizonu – komendant garnizonu, w którym żołnierz przebywa na urlopie.

3. Przedłużenie urlopu nie może przekraczać jednorazowo pięciu dni kalendarzowych.

4. Dowódca lub komendant garnizonu, o których mowa w ust. 2, zawiadamia niezwłocznie dowódcę jednostki wojskowej, w której żołnierz odbywa lub pełni czynną służbę wojskową, o przedłużeniu urlopu temu żołnierzowi.

§ 12. 1. Do wymiaru urlopów wlicza się kolejne dni kalendarzowe, w tym niedziele i święta oraz dni dodatkowo wolne od służby.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do urlopu, o którym mowa w § 3 ust. 1 pkt 2 i 3, § 4 i § 9 ust. 1. Do wymiaru tych urlopów nie wlicza się niedziel i świąt oraz dni dodatkowo wolnych od służby.

§ 13. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia⁴⁾,⁵⁾

⁴⁾ Rozporządzenie zostało ogłoszone w dniu 20 kwietnia 2010 r.

⁵⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Obrony Narodowej z dnia 2 lipca 2004 r. w sprawie urlopów żołnierzy niezawodowych (Dz. U. poz. 1700 oraz z 2009 r. poz. 542), które utraciło moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia na podstawie art. 22 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o zmianie ustawy o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1278).